

Saari tiik ja selle taastamine

Esimese tegutsemisaasta suuremad projektid said läbi viidud veel seltsingu nime all, nii kujunes Pikavere Küla Seltsi esimeseks suurimaks teoks Saari tiigi süvendamine 2006.aasta suvel. Saari tiigi kohale oli kolhoosil plaanis rajada kalatiik, kuid see jäi pooleli. Tekkinud madalat tiiki kasutasid ümbruskonna lapsed ujumiseks kuni see võsastus. 2006. aastal oli nii kuiv suvi, et tiigist oli järel vaid väike lomp. Külaelanik Vambola Sepp arvas, et on sobiv aeg tiik ära puhastada ja nii nagu meil need asjad ikka käivad, istusid naised (Nele, Marjo, Külli ja Maia) kokku seda asja arutama. Mõeldi siis kuidas oleks parem tiik korda saada ja Nelele meenus, et ta nägi kord juhuslikult ühe vallaelaniku Seppo õuel suurt koppa. Otsustati siis vaatama minna ja õnneks oli peremees ise kodus ja nõustus meie tiiki vaatama tulema ning ka hinnapakumist tegema. Seppo tuligi, kõndis ümber tiigi ja arutas kui töömahukas ettevõtmine see õieti oleks, lõpuks lausus ka summa, mis oli Pikavere Küla Seltsi rahakoti jaoks küll lootusetult suur. Nii otustasimegi Koonga vallalt abi paluda ja kutsusime vallavanema Andres Hirvela külla. Vallavanem nägi samuti, et hetk selle töö tegemiseks on ainuõige ja lubas vaadata kas saab meid toetada. Edaspidi pidid läbirääkimised kulgema ettevõtja Seppo ja Koonga valla vahel. Asja raskendas tõsiasi, et terve vallavalitsus oli kollektiivpuhkusel, kuid meie õnneks said asjad siiski aetud. Vallavanema ettepanekul saime ise otsustada kui suurt ja sügavat tiiki me õieti tahame ja ei pidanud arve maksmise pärast enam muretsema. Urmase ettepanekul sai tiik hobuseraua kujuline. Keskel olnud saarest lasime poolsaare kujundada ja sügavuseks tahtsime sügavamasse poolde paar meetrit. Tiigi ümber oli kasvanud ohtralt nii võsa kui suuri puid, need jäid nüüd kaevamisele ette. Otsustasime, et puud ja võsa tuleb maha võtta ja tööle tuleb igaüks siis kui tal selleks võimalus on. Meie tiigi talgud algasid 24. juulil, esimesel päeval oli töö üheksa inimest ja tehti kokku 22 tundi tööd. Kõige olulisem oli Värava talust Heino tulek, sest tema oma mootorsaega aitas meid palju edasi. 25. juulil oli töö 10 inimest ja tehti kokku 30 tundi tööd. 26. juulil jõudis kohale ka Seppo kopp. Kaevetõid tegi Lõpe mees Anatoli, kes oli väga sõbralik ja vastutulelik. Anatoli õhtul koju viimine jäi Nele kohustuseks, nii sai pikemaid tööpäevi teha. 27. juulil oli töö 10 inimest ja kokku tehti seitse tundi tööd. 28. juuliks olime oma tööjärjega kopale jalgu jäänud ja nii saatis Kalama Urmas oma töömehed appi puid maha võtma. 29. juulil, laupäeval oli meil välja kuulutatud talgupäev. Ilm ei soosinud meid eriti, sest vihma sadas terve päeva, aga ometi oli kohal 14 inimest ja tehti kokku 35 tundi tööd. Meie jaoks oli väga rõõmustav naaberküllast Iskast Maive appitulek, tema arvas, et tuleb edaspidi Pikavere tiiki ujuma ka. Tööd jätkusid 4.augustini, kokku tehti tiigi rajamisel 184 tundi vabatahtlikku tööd. Taludest oli kõige suurem Sepa talu panus – 52 töötundi. Isiklikult tegi kõige rohkem Külli – 26,8 töötundi. Külli pidas ka vabatahtliku töö kohta päevikut. Tiigi ümbert maha võetud puud otsustasid töötajate vahel ära jagada ja vedasime Ülo veoautoga kõigile talgulistele koju. Oksad põletas talvel Vambola.Nele Tamm

Vaade vanale tiigile (foto:Riina Kappak)

Vaade uuele tiigile (foto:Merike Pikkmets)

Marjo Kapak fotod:
{gallery}tiik{/gallery}

Nele Tamm fotod:
{gallery}arhiiv3{/gallery}